

Prasátko chvíli nechápavě sledovalo, jak medvěd odbíhá zpět do svého domu, a pak se vrátilo ke spánku. Medvěd se vmžiku vyřítil s náručí plnou plakátů s nápisem „Hledá se Máša!“ a jal se je vyvěšovat po stromech v lese.

Přitom je ukazoval každému zvířátku, které potkal, a ptal se, zda Mášu nevidělo. Nikdo ji však nezahlédl. Ani veverka, ani vlci, ani medvědice, ani černý medvěd a dokonce ani zajíc.

Tu noc medvěd nemohl usnout. Převracel se z boku na bok a přemýšlel, kde může Máša být. Jakmile se objevil první paprsek slunce, rozběhl se do jejího domu, jak nejrychleji to dovedl. Klepal a klepal, tiskl ucho na dveře, dům však zůstával tichý.

Prasátko ležící pod oknem si ospale promnulo oči, vzhlédlo k medvědovi a zakroutilo hlavou. Ani ono Mášu nevidělo.

